

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **J. B.**, zastoupeného advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem, Na Zlatnici 2, Praha 5, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2023, čj. 187327/2016/KUSK/OLPPS/ZAV, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2024, čj. 39 A 2/2023-48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

[1] Žalobce byl dne 27. 7. 2016 zastaven Policií České republiky, která rozhodla o opatření podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (*zákon o silničním provozu*), a příkazem na místě mu uložila pokutu ve výši 200 Kč za řízení motorového vozidla bez připoutání bezpečnostním pásem. Tímto jednáním byly žalobci v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány 3 body; žalobce tak společně s body za přestupek ze dne 17. 1. 2015 (zaznamenány 2 body), přestupek ze dne 30. 1. 2015 (zaznamenáno 5 bodů) a přestupek ze dne 20. 10. 2015 (zaznamenány 3 body) dosáhl 12 bodů.

[2] Dne 1. 8. 2016 Městský úřad Benešov (*městský úřad*) oznámil žalobci, že ke dni 27. 7. 2016 dosáhl v registru řidičů celkového maximálního počtu 12 bodů. Proti tomuto oznámení podal žalobce námitky. Městský úřad rozhodnutím ze dne 5. 10. 2016, čj. MUBN/69573/2016-ML zamítl námitky žalobce a potvrdil záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

[3] Proti rozhodnutí městského úřadu podal žalobce odvolání, kterým se domáhal zrušení rozhodnutí pro rozpor se zákazem dvojího trestání, a to z důvodu, že pokutové bloky nemohly být podkladem pro záznam bodů, neboť některé bloky jsou až z roku 2013. V odvolání žalobce též uvedl, že ve věci rozhodoval nepřislušný orgán, neboť podle žalobce měl ve věci místo odboru správních agend rozhodnout odbor dopravy.

[4] Žalovaný odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. K pokutovým blokům žalovaný uvedl, že splňují zákonem stanovené náležitosti a všechny pokutové bloky žalobce podepsal. Není tedy pravda, že by byly použity neplatné pokutové bloky. Co do námitky dvojího trestání žalovaný odkázal na rozhodnutí rozšířeného senátu NSS, dle něhož se jedná o sankci *sui generis* za speciální recidivu, která spadá pod samostatnou skutkovou podstatu.

[5] Žalobce se v žalobě podané ke Krajskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost, popř. nesrozumitelnost a nezákonnost. Žalobu založil především na námitce, že námitkové řízení nemohlo být zahájeno, neboť námitky adresované městskému úřadu nebyly opatřeny úředně ověřeným podpisem, takže správní orgány ani nebyly oprávněny v dané věci vydat rozhodnutí. Z § 117 zákona o silničním provozu vyplývá, že námitky mohou být podány i poštou nebo elektronickou poštou, ale že v takovém případě musí být podpis žadatele nebo držitele řidičského oprávnění na žádosti či oznámení v listinné podobě úředně ověřen. Žalobce v této souvislosti upozorňuje, že vlastně žádné námitky ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu nikdy podal nechtěl, a proto svůj podpis ověřit nenechal. V žalobě dále namítl, že v řízení před žalovaným může být rozhodováno pouze o záznamech bodů, do nichž byla podána námitka. Z rozhodnutí žalovaného však není zřejmé, o jakých záznamech bodů bylo rozhodováno. Třetí žalobní námitka spočívala v nesprávném zaznamenání bodů za přestupek ze dne 30. 1. 2015, u něhož žalobce uvedl, že body neměly být zaznamenány, neboť neřídil motorové vozidlo [přestupek ve smyslu § 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spáchal při jízdě na jízdním kole]. Poslední žalobní námitka se týkala přestupku ze dne 27. 7. 2016, a to z důvodu nečitelnosti příkazového bloku, ze které nebylo seznatelné, jakého přestupku se měl žalobce dopustit a jakým jednáním.

[6] Krajský soud vyhodnotil jednotlivé žalobní body a s odkazem na relevantní judikaturu NSS žalobu zamítl. V zamítavém rozsudku přezkoumal postup správních orgánů co do zahájení řízení o námitkách k záznamu bodů a vyhodnotil, že správní orgány postupovaly v souladu s ustálenou judikaturou. K možným pochybením krajský soud uvedl, že by se muselo jednat o tak závažná pochybení, že „*oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodů jeho nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti.*“ Takovými vadami však rozhodnutí správních orgánů podle krajského soudu není zatíženo.

2. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[7] Proti rozhodnutí krajského soudu podal žalobce (*stěžovatel*) dne 1. 8. 2024 kasační stížnost, kterou se domáhá zrušení rozhodnutí krajského soudu pro nesprávné posouzení právní otázky. Shodně jako v žalobě stěžovatel namítá nesprávné vyhodnocení námitek podle § 123f ve smyslu § 117 zákona o silničním provozu, neboť řízení o námitkách nemělo být vůbec zahájeno z důvodu chybějícího úředního ověření. Stěžovatel nesouhlasí s posouzením krajského soudu, když prý nelze zaměňovat pojem „*zahájení řízení*“ s pojmem

pokračování

„podání námitek podle § 123f zákona o silničním provozu“. Stěžovatel přisuzuje absenci úředně ověřeného podpisu stejné účinky, jako kdyby podal návrh na zahájení řízení, aniž by jej podepsal. Toto tvrzení zakládá na rozsudku NSS ze dne 18. 12. 2018, čj. 4 As 113/2018-39, z něhož vyplývá, že podpis listinného podání je podstatnou náležitostí podání. Dále namítá nepřezkoumatelnost výroku rozhodnutí správního orgánu, z něhož dostatečně určitě nevyplývá, o jakých konkrétních záznamech bodů bylo rozhodováno. Kasační stížností napadá i záznam bodů ze dne 30. 1. 2015, neboť u tohoto přestupku neměly být body vůbec zaznamenány, protože přestupek spáchal při řízení jízdního kola, nikoli motorového vozidla.

[8] Žalovaný považuje kasační námítky za nedůvodné. Krajský soud se totiž vypořádal dostatečně podrobně s námitkou ohledně námitkového řízení, když uvedl, že absence ověřeného podpisu sama o sobě nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí správních orgánů. Za nedůvodné považuje žalovaný i námítky co do přestupku ze dne 30. 1. 2015 a ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, neboť je z něj dostatečně zřejmé, jakých skutkových okolností se týká.

3. Vlastní posouzení NSS

[9] Stěžovatel v kasační stížnosti (stejně jako v předchozí žalobě) namítá zejména nezákonnost řízení o námitkách. Své tvrzení však zakládá pouze na skutečnosti, že námítky, které podal k městskému úřadu, neopatřil úředně ověřeným podpisem. Podle stěžovatele proto řízení o námitkách nemělo být vůbec zahájeno, neboť námítky fakticky nepodal. K tomu uvádí, že podání bylo vadné a nemohlo proto vést k projednání věci. Jiné rozhodnutí než zastavení řízení je tak podle stěžovatele nezákonné.

[10] NSS uvádí, že námítky podle § 123f zákona o silničním provozu může podat řidič, který nesouhlasí s provedeným záznamem bodů v registru řidičů. Pokud řidič po dosažení 12 bodů podá námítky, podle § 123f odst. 4 téhož zákona se přerušuje běh lhůt, v jehož důsledku pozbývá řidič řidičské oprávnění do 5 dnů ode dne doručení oznámení o dosažení 12 bodů (§ 123c zákona o silničním provozu). Ustanovení upravující úředně ověřený podpis (§ 117 zákona o silničním provozu) se vztahuje na odeslání námitek poštou nebo elektronicky.

[11] NSS sdílí posouzení krajského soudu, který konstatoval, že „aby úkon (podání) nevedl k zahájení řízení, musí být tento úkon stížen zcela zásadními vadami specifikovanými v § 43 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu.“ Mezi ně patří i podání, z něhož by nebylo seznatelné, zda je skutečně podal stěžovatel, neboť podle správního řádu správní orgán řízení odloží, jestliže vůči němu byl učiněn úkon, který zjevně není žádostí, či z takového úkonu není zjevné, kdo jej činí a čeho se daná osoba domáhá.

[12] Z rozsudku NSS ze dne 27. 7. 2017, čj. 2 As 80/2017, vyplývá, že „podpis, není-li úředně ověřen, totiž za běžných okolností není nic víc než omezeně spolehlivý autentifikační prostředek – jeho přítomnost na podání obvykle zvyšuje pravděpodobnost, že je vskutku učinil ten, kdo v něm je za podatele označen, ale málo kdy o tom dává jistotu.“ Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 29. 3. 2023, čj. 16 A 3/2022 dospěl k závěru, že rozhodnutí nelze označit za nezákonné pouze z důvodu, že stěžovatel námítky neopatřil ověřeným podpisem (srov. též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2022, čj. 17 A 50/2022). Při absenci úředně ověřeného podpisu by za nezákonné bylo možné považovat takové rozhodnutí, u

něhož by vyvstaly pochybnosti o tom, kdo námitky proti záznamu bodů podal (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2022, čj. 17 A 50/2022).

[13] V kasační stížnosti tento bod stěžovatel posouvá o krok dál, když dochází k závěru, že podpis z důvodu absentujícího ověření na listinném podání je vadný, a proto měl správní orgán řízení zastavit.

[14] K tomu NSS uvádí, že ačkoliv námitky stěžovatele skutečně nebyly opatřeny úředně ověřeným podpisem, není pochyb o tom, že je podal právě stěžovatel. Ze spisového materiálu se totiž podává, že stěžovatel podání nazval „námitka proti záznamu bodů“ ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu, po doručení námitek udělil plnou moc obecnému zmocněnci k zastupování v posuzované věci a následně prostřednictvím tohoto zástupce podal odvolání. U niče ho neplyne, že námitky podala jiná osoba než stěžovatel. Jakkoliv proto NSS připouští, že námitky proti oznámení městského úřadu byly stíženy formální vadou, nejednalo se o vadu závažného charakteru podle § 43 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí.

[15] Stěžovatel dále tvrdí nepřezkoumatelnost výroku rozhodnutí městského úřadu. Podle stěžovatele správní orgán pochybil, když ve výroku rozhodnutí uvedl pouze to, že námitku zamítl jako nedůvodnou, a není zjevné, o kterých záznamech bodů rozhodoval. Z listinného podání o námitkách ze dne 4. 8. 2016 vyplývá, že stěžovatel námitky podal co do všech záznamů bodů v registru řidičů, zejména do těch záznamů, na jejichž základě bylo dosaženo 12 bodů. Podle stěžovatele měl správní orgán v této situaci dvě možná řešení: buď na základě námitek záznamy bodů opravit, nebo ji pro nedůvodnost zamítnout. Stěžovatel ale v podaných námitkách netvrdil žádné skutečnosti, které by prokazovaly nesprávnost záznamů, a proto správní orgán postupoval podle zákona, když námitky pro nedůvodnost zamítl.

[16] Stěžovatel v kasační stížnosti poukazuje rovněž na skutečnost, že se krajský soud nesprávně vypořádal s žalobním bodem, který směřoval k chybějícímu vymezení bodů ve výroku, do nichž byla námitka podána. Podle stěžovatele se krajský soud nezabýval tím, že pokud správní orgán rozhodne o všech bodech v registru řidičů, představuje toto rozhodnutí k těmto bodům překážku věci rozhodnuté. V kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že takto hrozí, že správní orgány budou posuzovat i takové záznamy, které nebudou námitkou vůbec postiženy, a nastane tak překážka věci rozhodnuté i k těmto nenapadeným bodům. Proto je prý rozhodnutí městského úřadu nepřezkoumatelné, když ve výroku chybí, jakými body se zabýval.

[17] K tomu však NSS uvádí, že stěžovatel podal námitky do všech záznamů, přestože označil zejména ty, kterými bylo dosaženo 12 bodů. Městský úřad tak správně posoudil všechny body, byť některé pouze obecně. Stěžovatel žádným způsobem své podání k městskému úřadu neodůvodnil, proto se správní orgán omezil na obecné vymezení okolností, pro které se nebude zabývat body získanými před rokem 2013, neboť u těchto bodů byl již odpočet proveden (tedy u přestupků ze dne 10. 4. 2007, 29. 8. 2007, 25. 6. 2009, 1. 4. 2012, 16. 8. 2012). K závěru, že se městský úřad správně zabýval všemi body, dospěl též krajský soud, dle něhož „slovo zejména pak nelze vykládat tak, že by žalobce podal námitku pouze proti poslednímu záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů, ale že žalobce klade na přezkum poslední záznam bodů důraz.“ Ani co do zbývajících bodů stěžovatel nepředložil žádné odůvodnění, na jehož základě měla být přezkoumána způsobilost podkladů a také to, zda byl záznam v registru řidičů proveden v souladu s tímto podkladem (srov. rozsudek NSS ze

pokračování

dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44). Jelikož stěžovatel neuvedl žádné důvody, pro které námitky podal, nelze městskému úřadu vytknout, že se k záznamu jednotlivých bodů vyjádřil úsporněji.

[18] Co do námítky nepřezkoumatelnosti rozhodnutí platí, že nepřezkoumatelné je až takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jak správní orgán rozhodl, popř. jakými úvahami se řídil (rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003-52). Tento závěr rovněž vyplývá z rozsudku NSS ze dne 10. 3. 2023, čj. 4 As 34/2021-61, který říká, že rozhodnutí správního orgánu je zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů odůvodnění v případě, kdy z odůvodnění není zjevné, proč správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku. V posuzované věci však městský úřad ve výroku rozhodnutí označil oznámení, proti němuž námitka stěžovatele směřovala, přezkoumal námitku podanou stěžovatelem a náležitě odůvodnil, proč námitku do všech záznamů bodů zamítl.

[19] Posledním kasačním bodem stěžovatel vyvrací posouzení záznamu bodů ze dne 30. 1. 2015. Stěžovatel nesouhlasí s posouzením krajského soudu, který vyslovil, že z oznámení o uložení pokuty a příkazového bloku je dostatečně seznatelné, že stěžovatel dne 30. 1. 2015 spáchal přestupek při řízení motorového vozidla. Stěžovatel nepochybně, že by přestupek spáchal, tvrdí však, že mu neměly být zaznamenány body do registru řidičů, neboť daný přestupek spáchal při jízdě na kole.

[20] Krajský soud se otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů zabýval v souladu s ustálenou judikaturou (bod 36). K řízení o námitkách ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu uvedl, že správní orgán je oprávněn zkoumat pouze způsobilost podkladů pro záznam bodů (tj. pravomocná rozhodnutí příslušných orgánů veřejné správy nebo správního soudu dle § 123b zákona o silničním provozu) ve smyslu nejzávažnějších námitek. Mezi takové důvody patří nesrozumitelnost, popř. nicotnost rozhodnutí, pro které nelze rozhodnutí jako podklad pro zápis vůbec použít (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016-47).

[21] K tvrzení stěžovatele, že z příkazového bloku není zřejmé, že přestupek spáchal řízením motorového vozidla, krajský soud doplnil, že ze spisového materiálu je tato skutečnost zjevná. Při hodnocení této otázky krajský soud vycházel zejména z pokutového bloku ze dne 30. 1. 2015, série FD/2013, č. D1220444 a oznámení o uložení pokuty ze dne 4. 2. 2015, v nichž je uvedena registrační značka motorového vozidla, které měl stěžovatel v době spáchání přestupku řídit, tedy reg. zn. X. V oznámení o uložení pokuty ze dne 4. 2. 2015 bylo navíc uvedeno, že stěžovatel řídil osobní motorové vozidlo, reg. zn. X (registrační značka koresponduje se značkou uvedenou v pokutovém bloku), tov. značky X.

[22] Stěžovatel nesouhlasí s posouzením krajského soudu a namítá, že z pokutového bloku nelze usoudit, že by přestupek ze dne 30. 1. 2015 spáchal při řízení motorového vozidla, neboť registrační značka motorového vozidla je uvedena mimo kolonku pro označení registrační značky. Dále namítá, že krajský soud neměl vycházet z oznámení o uložení pokuty, neboť stěžovatel oznámení nepodepsal. Podle stěžovatele oznámení o uložení pokuty navíc nemá oporu v příkazovém bloku.

[23] NSS se již zabýval způsobem zápisu informací do pokutového bloku. Dle ustálené judikatury nelze ani po obsahové stránce posuzovat pokutový blok příliš striktně. Z pokutového bloku tak musí být patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, zaznamenané údaje ale mohou být pouze strohé a zkratkovité.

Je-li z pokutového bloku zřejmé, jakým jednáním se osoba dopustila přestupku, aniž by bylo takové jednání zaměnitelné s jiným, i zjednodušené informace postačují k záznamu bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20). V posuzovaném případě přitom je dostatečně zřejmé, že se stěžovatel dopustil přestupku podle zákona o silničním provozu při řízení motorového vozidla reg. zn. 2SM 4321, když při předjíždění z pruhu do pruhu ohrozil jiného řidiče.

[24] Co do oznámení o uložení pokuty se zdejší soud nejdříve zabýval jeho povahou a důkazní relevancí. Podle ustálené judikatury oznámení o uložení pokuty nelze považovat za nezpochybnitelný důkaz. V případě, kdy se vyskytne pochybnost o údajích zaznamenaných v oznámení o uložení pokuty, je správní orgán povinen vyžádat další důkazy. Správnímu orgánu však nevzniká povinnost si vyžádat další důkazy vždy, když řidič zpochybní správnost údajů. Povinnost vyžádat si další důkazy správnímu orgánu nevzniká v případě, pokud řidič pouze tvrdí, že přestupek nespáchal, aniž by uvedl skutečnosti a označil důkazy prokazující svá tvrzení. Předtím, než si správní orgán vyžádá další důkazy, posuzuje též kvalitu tvrzení řidiče, který zpochybňuje zaznamenané údaje a oznámení o uložení pokuty samotné (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, čj. 3 As 19/2011-74, rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2015, čj. 1 As 1/2015-33, rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2016, čj. 2 As 109/2016, rozsudek NSS ze dne 14. 5. 2020, čj. 1 As 14/2020, rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 4. 2020, čj. 15 A 116/2017-36).

[25] Nelze tedy souhlasit se stěžovatelem, že by správní orgány či soud nemohly vycházet též z oznámení o uložení pokuty. V posuzované věci navíc stěžovatel netvrdil žádné skutečnosti, z nichž by bylo možné usoudit, že přestupek ze dne 30. 1. 2015 skutečně spáchal při jízdě na jízdním kole, nedoložil ani žádné důkazy, které by zpochybňovaly zaznamenané údaje v oznámení o přestupku. NSS se ztotožňuje s krajským soudem, že z pokutového bloku ze dne 30. 1. 2015 ve spojení s oznámením o uložení pokuty skutečně zcela srozumitelně vyplývá, že stěžovatel dne 30. 1. 2015 spáchal přestupek při řízení motorového vozidla reg. zn. X ve smyslu § 4b ve spojení s § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, když při předjíždění z pruhu do pruhu ohrozil jiného řidiče a zavinil dopravní nehodu.

IV. Závěr

[26] NSS konstatuje, že krajský soud žalobu stěžovatele zamítl zcela v souladu se zákonnou úpravou a ustálenou judikaturou. Na základě výše uvedeného kasační stížnost stěžovatele nebyla důvodná, proto ji NSS podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[27] O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v posuzované věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

[28] Stěžovatel k doplnění kasační stížnosti připojil též žádost o přiznání odkladného účinku. Zdejší soud však samostatně o návrhu na přiznání odkladného účinku nerozhodoval, neboť by to bylo neúčelné. Rozhodl totiž bez zbytečného odkladu po obstarání nutných podkladů pro rozhodnutí a zároveň ve lhůtě 30 dnů od doplnění kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

10 As 159/2024 - 43

V Brně dne 27. září 2024

Vojtěch Šimíček
předseda senátu